

Dosarul nr. 2ra-900/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitic

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitic împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” cu privire la încasarea indemnizației pentru concediul anual plătit nefolosit, a penalității de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Fiodor Bulba, casată parțial hotărârea din 26 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 12 decembrie 2018, Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitic a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Coffee Land” cu privire la încasarea indemnizației pentru concediul anual plătit nefolosit, a penalității de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 aprilie 2018, a fost angajat în câmpul muncii la SRL „Coffee Land”, în calitate de administrator.

A menționat reclamantul că în perioada serviciului la SRL „Coffee Land” careva sancțiuni disciplinare în privința sa nu au fost aplicate, din motivul că în timpul activității de muncă a fost cu bună-credință și a respectat disciplina muncii.

La 2 iulie 2018, a depus la SRL „Coffee Land” o cerere prin care a solicitat eliberarea din funcția de administrator al întreprinderii începând cu 16 iulie 2018.

Astfel, prin ordinul nr. 13 din 19 iulie 2018, în temeiul art. 85 alin. (1) Codul muncii, dânsul a fost demisionat.

A precizat că din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 16079 din 7 noiembrie 2018, rezultă că administrator al SRL „Coffee Land” este Mihail Ciobanu, iar în perioada 21 aprilie 2018 - 19 iulie 2018 dânsul Fiodor Bulba, fapt ce se confirmă prin extrasul nr. 495 din 7 noiembrie 2018.

La fel, conform copiilor certificate a carnetului de muncă reiese că dânsul a fost angajat la întreprinderea SRL „Coffee Land” în perioada 21 aprilie 2018 - 19 iulie 2018 în calitate de administrator.

A comunicat că la încetarea raporturilor de muncă, angajatorul nu i-a eliberat documentele de activitate în unitate.

Ca urmare, la 31 octombrie 2018, prin serviciul poștal, în temeiul art. 65 alin. (2) și art. 67 Codul muncii, s-a adresat către administrația SRL „Coffee Land” cu o cerere prin care a solicitat eliberarea documentelor de activitate la întreprindere.

La 12 noiembrie 2018, administrația SRL „Coffee Land” a eliberat un set de acte legate de angajarea lui.

În ordinul cu privire la demisie nr. 13 din 19 iulie 2018, angajatorul a indicat că salariatului trebuia să fie plătită compensația pentru concediul anual de odihnă nefolosit, pentru perioada de muncă de la 21 aprilie 2019 până la 19 iulie 2018 cu durata de 7 zile calendaristice.

Până în prezent, SRL „Coffee Land” nu i-a achitat indemnizația de concediu nefolosit pentru 7 zile, ci a încălcat drepturile salariale ce i se cuvin.

A specificat că în conținutul contractului individual de muncă din 21 aprilie 2018, părțile au stabilit dreptul angajatului la concediu garantat plătit de 28 zile calendaristice cu salariul brut de 4 500 de lei.

A mai notat că la 22 august 2018, a depus petiția nr. B-1194/18 la Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la încălcarea legislației muncii de către SRL „Coffee Land”.

La 17 octombrie 2018, prin răspunsul nr. B-1194/18 din 10 octombrie 2018, Inspectoratul de Stat al Muncii l-a informat că până la moment administrația SRL „Coffee Land” nu a prezentat documentele necesare pentru stabilirea problemelor abordate în petiție.

Concomitent, dânsul a fost informat că în privința SRL „Coffee Land” a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 349 alin. (1) Cod contravențional.

Până în prezent, Inspectoratul de Stat al Muncii nu a eliberat/emis actele suplimentare în privința SRL „Coffee Land”.

În legătură cu faptul că pârâta nu a achitat suma datorată în termenul stabilit de lege (indemnizația de concediu nefolosit pentru 7 zile), a considerat reclamantul că este justificat de a pretinde compensarea în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, conform art. 330 alin. (2) Codul muncii.

A indicat că, prin petiția din 22 august 2018 depusă la Inspectoratul de Stat al Muncii, a solicitat SRL „Coffee Land” să înlăture benevol încălcarea legislației muncii (și anume achitarea indemnizației de concediu nefolosit pentru 7 zile), însă, pârâta nu a reacționat la pretenția expusă în petiție.

A remarcat că neachitarea indemnizației de concediu nefolosit i-a cauzat o stare de neliniște, anxietate, insomnie cât și efectiv posibilitatea satisfacerii unor serii

de necesități de ordin material și moral – care se procură din veniturile salariale, astfel, este echitabilă repararea în formă pecuniară de către fostul angajator a prejudiciului moral cauzat, în mărime de 20 000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 85, 117, 118, 119, 329, 330 Codul muncii, art. 1398, 1422 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui a indemnizației de concediu anual plătit nefolosit cu durata de 7 zile calendaristice, a penalității de întârziere, pentru fiecare zi de întârziere, în legătură cu neachitarea indemnizației de concediu anual plătit nefolosit, în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, începând cu 19 iulie 2018 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 805 lei cu titlu de indemnizație de concediu.

În rest, pretențiile formulate au fost respinse ca neîntemeiate.

Au fost încasate de la SRL „Coffee Land” la bugetul de stat taxa de stat în mărime de 270 de lei și cheltuielile suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei în mărime de 48,65 de lei.

Prin decizia din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Fiodor Bulba, casată hotărârea din 26 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care au fost încasate de la SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 1 500 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitici a declarat recurs împotriva deciziei din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, casarea parțială a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, cu încasarea din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui, pentru fiecare zi de întârziere, în legătură cu neachitarea indemnizației de concediu anual plătit nefolosit, a penalității de întârziere în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, sumă care constituie 805 lei, începând cu 19 iulie 2018 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și a sumei de 1 000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru servicii juridice, adică diferența care nu a fost încasată de instanța de apel.

În susținerea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzia precum că nu i-a fost adus prejudiciul moral din partea intimitei SRL „Coffee Land”.

A reiterat că prejudiciul moral i-a fost cauzat de SRL „Coffee Land” care nu a achitat în termen indemnizația pentru concediu anual plătit nefolosit.

La fel, SRL „Coffee Land”, după inițierea controlului de către Inspectoratul de Stat al Muncii, nu a achitat datoria existentă față de el, ceea ce demonstrează re-credința a acesteia.

O altă încălcare comisă de SRL „Coffee Land” constă în falsificarea probelor în cadrul procesului civil.

Astfel, la referința reprezentantul SRL „Coffee Land” a anexat câteva înscrisuri și anume procesul-verbal ca dovadă că dânsul ar fi refuzat să primească indemnizația convenită și documentele poștale (copia plicului și copia avizului de primire), ce reprezintă un neadevăr, care a fost invocat cu scopul de a sustrage de la răspundere materială față de el.

Referitor la procesul-verbal privind constatarea faptului imposibilității achitării concediul nefolosit, a menționat că acesta a fost întocmit în absența lui și abia după ce Inspectoratul de Stat al Muncii a inițiat control inopinat la entitatea intimitei.

La fel, a subliniat că, reieșind din prevederile Legii cu privire la taxa de stat și conform art. 85 CPC nu a înaintat instanței de judecată ca cerință încasarea din contul pârâtei a taxei de stat.

Totuși, a solicitat instanței de judecată, în cerere de concretizare a cerințelor, restituită de prima instanță, ca cheltuielile aferente judecării pricinii suportate de instanța de judecată, cu titlu de taxa, precum și serviciile poștale se vor încasa la buget de la pârât (temeiul art. 98 alin. (1) CPC), dacă ultimul nu este scutit de taxă de stat prin lege (art. 85 CPC).

Prin urmare, prima instanță a admis ca cerință din cererea de concretizare, restituită, încasarea din contul pârâtei a taxei de stat în suma de 270 de lei.

Prin cererea de concretizare a cerințelor, restituită de către prima instanță, dânsul a solicitat încasarea contravalorii concediului nefolosit în suma fixă de 805 de lei, din motivul că la depunerea cererii de chemare în judecată, nu dispunea de certificat/informația care va confirma în ce suma concretă/fixă, angajatorul datorează indemnizația pentru concediul anual plătit nefolosit.

După inițierea procesului judiciar, reprezentantul intimitei a prezentat certificat din 17 iulie 2018, care confirmă că SRL „Coffee Land” nu i-a achitat suma în mărime de 805 lei cu titlu de indemnizație pentru concediul anual plătit nefolosit.

Astfel, prin cererea de concretizare a cerințelor, dânsul a concretizat și a solicitat încasarea de la SRL „Coffee Land” numai suma de 805 lei, în rest, cerințele lui au rămas nemodificate.

Prima instanță și instanța de apel neîntemeiat și nejustificat au respins cerința ce ține de încasarea de la SRL „Coffee Land” în beneficiul lui, suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, în legătură neachitării indemnizației de concediu anual plătit nefolosit, penalitatea de întârziere în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen adică din suma 805 lei, începând cu 19 iulie 2018 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, or prin cererea de chemare în judecată dânsul a înaintat instanței de fond cerința cu privire la încasarea de la pârâtă a penalității de întârziere în temeiul art. 330 Codul muncii.

La 4 mai 2021, în adresa SRL „Coffee Land” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Fiodor Bulba, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii

referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 14 vol. II).

La 7 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Coffee Land”, reprezentată de avocatul Inga Roșca a depus referință la cererea de recurs depusă de Fiodor Bulba, solicitând respingerea acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 martie 2021 împotriva deciziei din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea în partea dată a unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitic, înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Coffee Land”, a solicitat încasarea din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui a indemnizației de concediu anual plătit nefolosit cu durata de 7 zile calendaristice, a penalității de întârziere, pentru fiecare zi de întârziere, în legătură cu neachitarea indemnizației de concediu anual plătit nefolosit, în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, începând cu 19 iulie 2018 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis parțial acțiunea, a încasat de la SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 805 lei cu titlu de indemnizație de concediu, iar în rest pretențiile formulate au fost respinse ca neîntemeiate.

Judecând apelul declarat de către Fiodor Bulba instanța de apel a admis apelul declarat de Fiodor Bulba, a casat hotărârea din 26 august 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care au fost încasate de la SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 1 500 de lei, în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate de respingere a pretenției ce ține de încasarea penalității de întârziere, instanțele ierarhic inferioare au conchis că din cauza lipsei înscrisurilor probatorii la materialele cauzei, or în urma constatării depășirii termenului de prezentare a probelor, prin încheierea protocolară din 11 august 2020 s-a dispus restituirea ordinelor din 5 noiembrie 2018 de plată a taxei de stat și a cererii de concretizare a pretențiilor din acțiune.

Totodată, instanțele nu au considerat ca fiind necesară admiterea pretenției cu privire la prejudiciul moral cauzat, menționând totodată că, constatarea propriu-zisă a încălcării dreptului lui Fiodor Bulba la achitarea indemnizației pentru concediul anual plătit nefolosit, cu admiterea acestui capăt de cerere, având în vedere valoarea revendicărilor, reprezintă o satisfacție echitabilă.

Este de menționat că prin cererea de recurs depusă, Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitici a contestat decizia instanței de apel și a primei instanțe doar în partea ce ține de respingerea pretențiilor ce țin de încasarea penalității de întârziere și a prejudiciului moral.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea contestată, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele ierarhic inferioare, la adoptarea unor asemenea soluții, au interpretat eronat legea și au dat o apreciere greșită materialului probator.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține că în baza contractului individual de muncă nr. 1/2018 din 21 aprilie 2018, Fiodor Bulba a fost angajat de către SRL „Coffee Land”, în persoana fondatorului Tatiana Ceban, în funcția de administrator al societății, pe o perioadă nedeterminată (f. d. 14-15 vol. I), ordinul de angajare a acestuia fiind emis la 21 aprilie 2018 (f. d. 16 vol. I).

Ulterior, prin ordinul nr. 13 din 19 iulie 2018, contractul individual de muncă nr. 1/2018 din 21 aprilie 2018 a fost desfăcut, începând cu data de 19 iunie 2018, în legătură cu cererea de demisie depusă de Fiodor Bulba în temeiul prevederilor art. 85 alin. (1) Codul muncii, totodată fiind dispusă achitarea compensației pentru concediul anual de odihnă nefolosit, pentru perioada 21 aprilie 2018 – 19 iulie 2018, cu durata de 7 zile calendaristice (f. d. 17 vol. I).

Dat fiind faptul că compensația pentru concediul anual de odihnă nefolosit în perioada de referință nu i-a fost achitată, la data de 22 august 2018, Fiodor Bulba a adresat o petiție către Inspectoratul de Stat al Muncii, solicitând implicarea autorității în vederea revendicării drepturilor reclamantului, în calitate de salariat, prin achitarea indemnizației pentru concediul nefolosit (f. d. 21 vol. I).

Potrivit răspunsului Inspectoratului de Stat al Muncii nr. B-1194/18 din 10 octombrie 2018, autoritatea a solicitat SRL „Coffee Land” prezentarea unui set

de acte necesare în vederea examinării petiției reclamantului, pentru data de 19 septembrie 2018, ora 11:00, însă entitatea nu s-a conformat acestei cerințe, fapt ce a condiționat întocmirea unui proces-verbal de contestare a contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional, adică împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public sau funcționarului din cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept ori organelor de control, în exercițiul funcțiunii (neadmiterea controlului, neprezentarea documentelor, neexecutarea altor cerințe legitime) (f. d. 22 vol. I).

În conformitate cu art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Raportând norma citată la circumstanțele cauzei, instanța de recurs constată temeinicia pretenției lui Fiodor Bulba de a solicita încasarea penalității pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen din contul SRL „Coffee Land”, or, în speță, tergiversarea și neachitarea în termen de către SRL „Coffee Land” a indemnizației de concediu la eliberarea din funcție a lui Fiodor Bulba este un fapt imputabil exclusiv angajatorului SRL „Coffee Land”.

Or, în cazul litigiilor de muncă, și anume a celor ce au ca temei reținerea achitării salariului, indemnizațiilor, reținerea eliberării carnetului de muncă către angajat, angajatorul care nu și-a executat obligațiile prevăzute de lege și de contractul individual de muncă este prezumat în culpă, fiind absolvit de răspundere numai dacă dovedește că a fost împiedicat să execute prevederile contractului printr-o cauză care nu-i poate fi imputată.

Totodată, SRL „Coffee Land” nu a prezentat nicio probă care ar demonstra faptul că angajatorul a întreprins toate măsurile necesare pentru a-i acorda lui Fiodor Bulba posibilitatea de a beneficia de toate drepturile sale salariale, inclusiv și plata integrală a indemnizației de concediu, fapt ce generează dreptul lui Fiodor Bulba de a solicita încasarea penalității pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % din indemnizația de concediu, calculându-se din data de 19 iulie 2018 până la data pronunțării hotărârii primei instanțe prin care s-a admis acțiunea principală de încasare a sumei de 805 de lei, adică 26 august 2020, ce constituie suma de 1 854,72 de lei ($0,3 \% * 805 \text{ de lei} * 768 \text{ de zile} = 1 854,72 \text{ de lei}$).

Distinct de aceste constatări, se reține ca neîntemeiată soluția instanței de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerinței lui Fiodor Bulba cu privire la încasarea din contul SRL „Coffee Land” a penalității pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen.

Sub un alt aspect, instanța de recurs constată ca fiind greșită și concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerinței lui Fiodor Bulba cu privire la repararea prejudiciului moral, precum că simpla constatare propriu-zisă a încălcării dreptului lui Fiodor Bulba la achitarea indemnizației pentru concediul anual plătit nefolosit, cu admiterea acestui capăt de cerere, având în vedere valoarea revendicărilor, reprezintă o satisfacție echitabilă.

Aici instanța de recurs relevă prevederile art. 327 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative.

În acest context, se va reține că, coroborat cu normele generale ale Codului civil care prevăd repararea prejudiciului moral (art. 1422), obligația de a repara prejudiciul moral survine în cazurile stipulate de lege, la caz Codul muncii, care prevede o astfel de obligație.

Așadar, prin prisma prevederilor art. 1422 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală și prejudiciul moral se compensează indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Prejudiciul moral se definește ca o totalitate de suferințe fizice și psihice (morale) ce le suportă persoana în urma acțiunilor ilicite săvârșite de autorul prejudiciului.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs notează că prin reținerea achitării indemnizației de concediu, lui Fiodor Bulba i-au fost cauzate consecințe negative și stări de anxietate, cauzate de imposibilitatea efectivă de a dispune de venituri salariale în termen și volum deplin.

Potrivit prevederilor art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil (în redacție de până la 1 martie 2019), mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Cuantumul compensației depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a încasa din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba, prejudiciu moral în mărime de 1 000 lei, având în vedere caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise, de natura drepturilor personale lezate și locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice.

Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Fiodor Bulba, în sumă de 20 000 de lei, este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Potrivit art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile

de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Iar în conformitate cu dispozițiile art. 96 alin. (1), (1¹) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de recurs consideră necesar de a încasa din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 1 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, acordată de către avocatul Serghei Voitic, confirmate prin bonul de plată seria QL nr. 040125 din 3 aprilie 2019 (f. d. 48 vol. I) și bonul de plată seria QL nr. 746220 din 6 iulie 2020 (f. d. 112 vol. I), ceea ce reprezintă diferența care nu a fost încasată de către Curtea de Apel Chișinău.

În conexiunea celor enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea prin care au fost respinse cerințele lui Fiodor Bulba de încasare din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba a penalității de întârziere și a prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cerinței lui Fiodor Bulba împotriva SRL „Coffee Land” cu privire la încasarea penalității de întârziere, de a încasa din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 1 854,72 de lei, cu titlu de penalitate de întârziere, calculată pentru perioada 19 iulie 2018 – 26 august 2020, de a admite parțial cerința lui Fiodor Bulba împotriva SRL „Coffee Land” cu privire la repararea prejudiciului moral și de a încasa din contul SRL „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 1 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest de a respinge cerința lui Fiodor Bulba împotriva SRL „Coffee Land” cu privire la repararea prejudiciului moral.

Dat fiind faptul că în rest decizia instanței de apel nu a fost contestată cu recurs, instanța de recurs consideră inoportun, prin prisma prevederilor art. 442 alin. (1) CPC, de a se expune cu privire la legalitatea acesteia în partea necontestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarant de Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitic.

Se casează parțial decizia din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 26 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Fiodor Bulba, reprezentat de avocatul Serghei Voitic împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” cu privire la încasarea indemnizației pentru concediul anual plătit nefolosit, a penalității de

întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, și anume în partea prin care au fost respinse cerințele lui Fiodor Bulba de încasare din contul Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba a penalității de întârziere și a prejudiciului moral și se emite în această parte o nouă hotărâre prin care:

Se admite cerința lui Fiodor Bulba împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” cu privire la încasarea penalității de întârziere.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 1 854 (una mie opt sute cincizeci și patru) de lei, 72 bani cu titlu de penalitate de întârziere.

Se admite parțial cerința lui Fiodor Bulba împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” cu privire la repararea prejudiciului moral.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 1 000 (una mie) de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, cerința lui Fiodor Bulba împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” cu privire la repararea prejudiciului moral, se respinge.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Coffee Land” în beneficiul lui Fiodor Bulba suma de 1 000 (una mie) de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu